יוסי דברה (נ' 1954, ישראל)

צורה גלויה היא מופע של נשמה. הווייתו של דבר מתגלה באמצעות הצגת הדימוי שלו.
- ג'יימס הילמן[1]

הציור של יוסי דברה מתחקה אחר ייצוגים ומשמעויות ארכיטיפיות של צורות גיאומטריות בסיסיות. הוא מעלה שאלות על היחס שבין דו־ממד לתלת־ממד, ובד בבד בוחן מתי חדלות צורות, דוגמת עיגול, חצי עיגול, מלבן ועוד, להיות "אובייקט מצויר" והופכות לשפה. מערכת הקשרים המתגבשת בעבודותיו בין צבע לשכבות, בין רקע לדימוי, עוסקת במושגים מופשטים, כמו שלמות, תנועה, אופק, כמיהה. הרקע בציורים אינו מקום קונקרטי, כי אם ביטוי להלך רוח: נוף דיסטופי מופשט או שדה סאונד אנרגטי בלתי נראה; מעגל שאינו סגור, הנשען על שמים תכולים; מטוס מרחף באוויר, ספק יוצא, ספק בא. הציור של דברה מתחיל בנקודת האפס ומתקדם בדרכים לא צפויות. מתוך הכרה בחיוניות פעולת האתחול, הוא מנסה להגיע למקום חדש, טוב יותר, ועושה זאת באִטיות, כנוסע בזמן. בתווך משתרע מרחב של ציפייה, הדואה באוויר בין ריחוף לשקיעה.

يوسي دڤرا (مواليد 1954، إسرائيل)

الشكل المكشوف هو تجلٍ للروح. ينكشف جوهر الشيء من خلال عرض صورته. (جيمس هيلمان)
تتتبع لوحة يوسي دڤرا التمثيلات والمعاني الأصلية للأشكال الهندسية الأساسية. يطرح أسئلة حول العلاقة بين الأبعاد الثنائية والثلاثية، وفي الوقت نفسه يبحث متى تتوقف الأشكال، كالدائرة ونصف الدائرة والمستطيل وغيرها، عن كونها "كائنًا مرسومًا" وتتحول إلى لغة. تتناول شبكة العلاقات التي تتبلور في أعماله بين اللون والطبقات، وبين الخلفية والصورة، مفاهيم مجردة مثل الكمال، والحركة، والأفق، والحنين. الخلفية في اللوحات ليست مكانًا ملموسًا، بل هي تعبير عن حالة مزاجية: منظر طبيعي ديستوبي مجرد أو حقل صوتي طاقي غير مرئي؛ دائرة غير مغلقة تستند إلى سماء زرقاء؛ طائرة تحلق في الهواء، تبدو وكأنها بين الذهاب والإياب. تبدأ لوحة دڤرا من نقطة الصفر وتتقدم في مسارات غير متوقعة. من منطلق الإدراك بحيوية عملية إعادة التشغيل، يحاول الوصول إلى مكان جديد، وأفضل، ويفعل ذلك ببطء، كمسافر عبر الزمن. وفي الوسط يمتد فضاء من الترقب، يحلق في الهواء بين الطفو والغروب.

---

[1] ג'יימס הילמן, **מחשבת הלב ונשמת העולם**, תרגום: מור קדישזון (תל אביב: בבל, 2021), עמ' 59.
1 جيمس هيلمان، **فكر القلب وروح العالم**، ترجمة: مور كاديشزون (تل أبيب: بابل، 2021)، ص. 59